

החזרת מגורשים

המוקד המשיך לטפל בפניותיהם של תושבי השטחים אשר גורשו בעבר ומבקשים עתה לשוב למשפחתם בשטחים. עניינם של פלסטינים שגורשו בעשור הראשון לכיבוש, ללא צו גירוש וללא אפשרות לערער על גירושם, נזכר בדו"ח הפעילות הקודם.¹¹

המועצה הלאומית הפלסטינית - להשתתף בדיון המועצה שהוקדש לביטול סעיפי האמנה השוללים את קיומה של מדינת ישראל. אליו הצטרפו אשתו וילדיהם. ת"ט נותר עם משפחתו בחברון והמוקד פנה שוב לרשויות בבקשה לשקול מחדש את חזרתו. כעשרה חודשים לאחר הפנייה נתקבלה תשובה המורה לו לצאת את הגדה ורק אז להגיש את בקשתו.

ב-11 ליולי 2002, לאחר כיבוש חברון על-ידי צה"ל, נעצר ת"ט והוצא נגדו צו גירוש. המוקד פנה לרשויות בבקשה לבטל את הצו. שלושה חודשים היה ת"ט עצור במחנה עופר עד שהגיעה תשובה, הדוחה את הבקשה לביטול הצו כמו גם את הבקשה לאיחוד משפחות, זאת בסתירה להודעה אחרת של צה"ל, על הקפאה מוחלטת של הטיפול בבקשות לאיחוד משפחות. בסוף אוקטובר עתר המוקד לבג"ץ בבקשה לבטל את צו הגירוש ולאשר את הבקשה לאיחוד משפחות. העתירה נדחתה, אך גירושו של ת"ט מתעכב כיוון שלא נתקבלה עדיין הסכמת ירדן להעברתו לשטחה. (תיק 11404)

ת"ט, יליד חברון, השתתף בפיגוע בבית הדסה בעיר בשנת 1980 ונידון בבית המשפט הצבאי למאסר עולם. בשנת 1983 גורש לאלג'יר, בעקבות הסכם שנחתם בין ישראל לאש"ף, ללא שנתן הסכמתו לכך. ת"ט עבר לירדן, שם הצטרפו אליו אשתו ובתו, גם הן תושבות השטחים. ששת אחיו והוריו נותרו בחברון. בקיץ 1997, עת ת"ט כבר היה אב לשבעה, פנה המוקד למפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית לאפשר את חזרתו. בקשה זו נדחתה, ללא נימוק, בחודש פברואר 1998 ובהמלצת המוקד הגישה אשתו של ת"ט לרשות הפלסטינית בקשה לאיחוד משפחות. בחודש דצמבר אותה שנה הותרה כניסתו של ת"ט לגדה לשלושה ימים, על מנת לאפשר לו - כחבר

גירוש "שוהים לא חוקיים"

ע"א נולד באלג'יר בשנת 1979 ובגיל 15 עבר לרצועת עזה, עם הוריו ואחיו, לבקשת משפחת אביו, שגרה שם.

9. הארץ, 4.9.02, עמ' 3א.
10. חובה זו עולה מסעיפים 78 ו-39 לאמנת ג'נבה בדבר הגנת אזרחים בימי מלחמה (1949) על-פיהם גורשו האחים.
11. המוקד להגנת הפרט, דוח פעילות לתקופה ינואר-יוני 2002, עמ' 46.
12. שם, עמ' 14.

גם בפניותיהם של פלסטינים ללא מעמד חוקי בשטחים, אשר נעצרו באקראי בגלי המעצרים ההמוניים, וצווי גירוש הוצאו כנגדם, טיפל המוקד. שהייתם הבלתי חוקית נבעה לעתים מהמדיניות הישראלית שהביאה להקפאת הטיפול בנושא איחוד משפחות מאז פרוץ האינתיפדה הנוכחית, בספטמבר 2000 (ראו בדו"ח הפעילות הקודם¹² ובדו"ח זה תחת רשיונות ביקור).

ארץ הולדתו. ע"א עתר לבג"ץ על מנת שיתאפשר לו לשוב לעזה. בית המשפט ביקש מהסניגוריה הציבורית לייצגו וזו פנתה למוקד, שקיבל עליו את ייצוגו. בית הדין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין, שבפניו מובאים זרים ללא אישורי שהייה בישראל, העניק למדינה 45 יום להסדיר את העברתו לאלג'יר ורק אם לא ייצלח הדבר, לשקול שנית את העברתו לרצועת עזה. לאחר שחלפו שישה חודשים נשא פרי הלחץ שהפעילו בג"ץ והמוקד על המדינה, ובסוף חודש אוקטובר שב ע"א למשפחתו בעזה. (תיק 17833)

מאז ביססה המשפחה את חייה במקום: האב עובד כפקיד ברשות הפלסטינית, אחותו נישאה לתושב הרצועה, אחות נוספת לומדת באוניברסיטה בעזה וע"א התארס עם תושבת חאן יונס. למרות זאת הפך ע"א בעל כורחו לחסר נתינות: תושבות הקבע שלו באלג'יר פגה ועקב העיכובים בהסדרת נושאי התושבות בשטחים לא הוסדר מעמדו בעזה. בשנת 2001 נתפס ע"א בישראל ללא היתר ונשפט לשישה חודשי מאסר. בפברואר 2002 הוצא נגדו צו הרחקה והוחל בהליכי גירוש, לא לעזה, למשפחתו ומקום מגוריו בשמונה השנים האחרונות, אלא לאלג'יר,